

Εορτή των Αγίων Κύρου και Ιωάννη των Αναργύρων, Προστατών των Ιατρών του Ιατρικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης 31-1-2003

Με αυτούς τους χαρακτηρισμούς εξυμνεί στο απολυτικό ο υμνωδός της εκκλησίας μας τους Αγίους Αναργύρους Κύρο και Ιωάννη, που τη μνήμη τους εορτάζουμε και τιμούμε σήμερα και τη βοήθεια και μεσιτεία τους προς τον Κύριο επικαλούμεθα, όλοι οι ιατροί του Ιατρικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης.

Οι Άγιοι Κύρος και Ιωάννης οι Ανάργυροι εορτάζονται ιδιαίτερα από το Σύλλογό μας, γιατί εδώ και 13 χρόνια καθιερώθηκαν ως προστάτες των ιατρών της πόλης με ομόφωνη απόφαση του Ιατρικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης και την ευλογία του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κκ. Παντελεήμονος του ΒΔ και με την συμμετοχή της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου μας.

Όπως μας πληροφορεί το αγιολόγιο της Εκκλησίας μας ο Άγιος Κύρος καταγόταν από την Αλεξάνδρεια έζησε στα χρόνια του Διοκλητιανού (292 μ.Χ.) και ασκήτευσε σε μοναστήρι που ήταν στον Αραβικό Κόλπο.

Η φήμη της θαυματουργικής χάριτος με την οποία ήταν προκισμένος έφερε κοντά του συνασκητή, τον Ιωάννη, που καταγόταν από την Έδεσσα της Μεσοποταμίας, στολισμένος επίσης με πολλά πνευματικά χαρίσματα.

Οι δύο Άγιοι με τη δύναμη της πίστης στο Χριστό γιάτρευαν θαυματουργικά κάθε πάσχοντα που πήγαινε στο ερημητήριό τους. Αυτό δεν είναι παράξενο διότι ο ίδιος ο Κύριος υποσχέθηκε λέγοντας: “Αμὴν λέγω υμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔρα α ἐγὼ ποιῶ κακεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτου ποιήσει” (Ιωάν. Ιδ 12).

Αναφέρεται μάλιστα ότι κάποτε εθάράπευσαν και τον Πατριάρχη των Ιεροσολύμων Σωφρόνιο από πάθηση των οφθαλμών, ο οποίος συνέγραψε τα θαύματα των Αγίων Κύρου και Ιωάννη που πραγματοποιούσαν καθημερινά, προς δόξαν Θεού.

Όμως ο Κύρος και ο Ιωάννης δεν ήταν αποκλεισμένοι στα κελιά τους. Έμαθαν ότι σε κάποια πόλη οι ειδωλολάτρες έπιασαν μια χήρα γυ-

ναίκα, την Αθανασία, με τις τρεις θυγατέρες και είχαν σκοπό να τις βασανίσουν. Τότε, οι δύο Άγιοι άφοβα πήγαν στον τόπο του μαρτυρίου και με λόγια τις ενδυνάμωσαν και παρακίνησαν τις τέσσερις γυναίκες στον αγώνα του μαρτυρίου. Εξ αιτίας όμως αυτού, οι ειδωλολάτρες μαζί με τις γυναίκες αποκεφάλισαν και τους δύο Αγίους.

Στην εποχή μας συχνά ακούμε γύρω μας και επαναλαμβάνουμε και εμείς ότι “ο κόσμος χάλασε, το κακό κυριαρχεί, η κοινωνία μας έγινε ζούγκλα”. Ξεχνάμε όμως ότι την κοινωνία την αποτελούμε εμείς οι ίδιοι. Και αν η κοινωνία είναι “κακή” οι Κύριοι υπεύθυνοι είμαστε εμείς οι ίδιοι που “έργο και λόγω” προβάλλουμε το κακό ως πρότυπο ζωής.

Αν όμως η κοινωνία μας προβάλλει το κακό υπάρχει και μία άλλη κοινωνία, η Εκκλησία του Χριστού, που προβάλλει κάτι άλλο το Άγιο.

Ξεφυλλίζοντας ένα οποιοδήποτε ημερολόγιο βλέπουμε πως η Εκκλησία μας κάθε ημέρα τιμά έναν ή περισσότερους Αγίου και αυτό γιατί η Εκκλησία το έργο της δεν το παρουσιάζει όπως ο κόσμος με εκπομπές στο ραδιόφωνο και την τηλεόραση ή με αφίσες, αλλά με την τιμή των Αγίων και με την τιμή αυτή φανερώνει η Εκκλησία τη νίκη της κατά της αμαρτίας (ή του διαβόλου) που συντελέστηκε από ένα μέλος της, τον Άγιο της ημέρας. Και την γιορτάζει τη νίκη αυτή και την πανηγυρίζει.

Έτσι, οι πιστοί καλούνται να μετάσχουν αλλά και να πραγματοποιήσουν και αυτοί μία νίκη, αφού και η γιορτή δεν είναι μια απλή ανάμνηση αλλά μια συμμετοχή στα γεγονότα γιατί “μνήμη αγίου, μίμηση αγίου” όπως λέγει ο Ιερός Χρυσόστομος.

Γιορτάζουμε και πανηγυρίζουμε τους αγίους και προστάτες του συλλόγου μας Κύρο και Ιωάννη τους Αναργύρους γιατί νίκησαν και αυτοί την αμαρτία και κατόρθωσαν την αρετή.

Ας δούμε όμως ποια αμαρτία νίκησαν και ποια αρετή κατάκτησαν για να τους μιμηθούμε.

Την απάντηση μας τη δίνει ο Απ. Παύλος: “Ρί-
ζα πάντων των κακών εστίν η φιλαργυρία” (Α’ Τι-
μόθεου στ’ 10).

Διότι ο φιλάργυρο κάνει Θεό του το χρήμα. Σ’
αυτό πιστεύει, σ’ αυτό ελπίζει, σ’ αυτό στηρίζεται
και για την απόκτησή του δεν διστάζει να διακό-
ψει κάθε σχέση με τον Θεό.

Πολύ χαρακτηριστικά περιγράφεται και σιγ-
ματίζεται η φιλαργυρία και από τους προχριστια-
νικούς κλασσικούς Έλληνες συγγραφείς. Αναφέ-
ρει ο Ευρυπίδης στην Αντιγόνη: “Ουδέν γαρ αν-
θρώποισιν οίον άργυρος κακόν νόμισμα έβλα-
πτεν”.

Η Εκκλησία μας θέλοντας να τονίσει την με-
γάλη αξία της αφιλοκερδούς προσφοράς και δια-
κονίας της ιατρικής εκτός του εορτασμού των
αγίων Κύρου και Ιωάννη, εορτάζει την μνήμη και
άλλων αναργύρων Ιατρών, όπως του Κοσμά και
Δαμιανού του Παντελεήμονα και του Ερμολάου,
του Σαμψών και του Διομήδη του Μωκίου και του
Ανικήτου και του Θαλαλαίου και του Τρύφωνα.

Όλοι αυτοί έχουν εμπνευσθεί από τον Κύριο
Ιησού, ο οποίος με πολλή αγάπη προς τον άν-
θρωπο: “δήλθε ευεργετών και ιώμενος πάντας”.

Οδηγήθηκαν στο έργο τους από την εντολή
την οποία έδωσε ο Κύριος στους μαθητές του,
όταν για πρώτη φορά τους απέστειλε για το κή-
ρυγμα του Ευαγγελίου και την θαυματουργική
θεραπεία των ασθενών: “Ασθενούντα θεραπεύε-
τε, τους είπε τότε, λεπρούς καθαρίζετε... δωρεάν
ελάβατε δωρεάν δότε”.

Μεγάλο και λαμπρό πρότυπο αποτελούν,
πρωτίστως για τους ιατρούς οι Άγιοι Κύρος και
Ιωάννης, όπως και οι άλλοι ανάργυροι ιατροί, για-
τί συνδύασαν τη γνώση με την πίστη, την επιστή-
μη με την αρετή και την ιατρική με την φιλανθρω-
πία.

Χαρίσματα τα οποία οφείλουμε με αγάπη, με
ενδιαφέρον και χαρά να θέτουμε στην υπηρεσία
των συνανθρώπων, τότε όχι απλώς θα τιμούμε
αλλά και θα μοιάζουμε τους Αγίους προστάτες
μας Αναργύρους Κύρο και Ιωάννη.

